

eller socialistiske Ministre — eller deres Støtter i Tingene — have fundet nogen som helst Anledning til at søge det forandret.

Endelig have vi det fjerde Punkt i det Forslag til Overenskomst, som de nævnte Medlemmer have fremsat, den foreslaaede Amdsraadssammensætning. Her ligger jo Tilbudets væsentligste og eneste principielle Indrømmelse, saaledes som det ogsaa blev betonet af det ærede Medlem for Løvel. Men den foreslaaede Ordning betyder jo i sig selv et meget stort Fremskridt fra det hidtidige, og jeg finder, at det har været fuldt ud rimeligt, at mine Meningsfæller have stillet dette imødekomende Tilbud. Det er jo stillet som en *Indrømmelse*, stillet for at søge ved en saadan Indrømmelse at faa et meget stort og overordentlig betydningsfuldt demokratisk Fremskridt gennemført. Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) har jo aldeles ikke Ret i den Betragtning, at man ved at gøre en Indrømmelse af denne Karakter derfor bliver en principiel Tilhænger eller Forsvarer af det Princip, der ligger i Indrømmelsen. Det er jo ganske urigtigt at ville paastaa noget saadant. Det ærede Medlem skulde læse nogle af sine egne Udtalelser igennem ved tidligere Forhandlinger, f. Eks. i Aaret 1901, saa vilde han finde Antydninger der, som han kunde overtænke, og som dog vist kunde bidrage til, at han blev noget varsommere med at hævde den Betragtning. Det ærede Medlem har selv under Forhandlingerne tidligere fremdraget, at C. Berg en Gang stillede Forslag om, at den privilegerede Valgret skulde bibeholdes *baade* til Sogneraad og *til* Amdsraad. Maa jeg da spørge det ærede Medlem (Poul Christensen): Fandt han da, at Venstres Fører derved havde bundet sig som Forsvarer og Tilhænger af Princippet: den privilegerede Valgret? Nej, det fandt det ærede Medlem aldeles ikke. Han tog det ganske ligefremt for det, det var, en Indrømmelse for at opnaa et Fremskridt, man i Øjeblikket fandt Indrømmelsen værd, og han har sikkert mangfoldige Gange siden staaet og nævnt netop den Mand som en af de ivrigste og varmeste Forkæmpere for den almindelige Valgrets Sag.

Men saa er der dette, siger det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), ved den Ordning, her er foreslaaet. — hvorefter det sognekommunale Element, det er den almindelige Valgret, skal vælge de $\frac{2}{3}$ —, at her er det Forholdstalsvalgmaaden, der vil komme til at virke ved Valget af disse 2 Valgmænd, og den

vil komme til at virke som et Plus opad. Men det er ganske urigtigt, det har det ærede Medlem aldeles ikke ført noget som helst Bevis for, og han vil ikke være i Stand til at føre noget som helst Bevis derfor. Naar vi faa en kommunal Ordning i Overensstemmelse med Tilbudet her, da vil der jo komme en overordentlig stor Mængde Vælgere med, et stort og alsidigt Vælgerkorps, mere alsidigt end vi nu have; og det er ud fra denne Betragtning, at man har fundet det særlig heldigt, at der blev givet Adgang til for dette store Vælgerkorps at faa flere Valgmænd at vælge. Men hvorledes det vil stille sig i social Henseende ved Valget, det ved jo det ærede Medlem intet som helst om. Hvor er Delingslinien i en saadan Kommune i økonomisk Henseende? Hvor er Delingslinien i social Henseende? Hvor er det Midtpunkt, efter hvilket man kan vente, at Vælgerne ville dele sig? Jeg har set anført et Sted, at i saa Henseende kunde maaske Skønsgrænsen, som blev trukket i sin Tid under Skattelovenes Behandling, være nogen Maalestok. Men hvis man vil mene dette, kan jeg oplyse, efter Meddelelser fra Statens statistiske Bureau, at det overvejende Flertal af Vælgerne her i Landet ere *over* det fri Skøns Grænse, ligesom det overvejende Antal af de sognekommunale Vælgere ere selvstændige i egen Bedrift og Virksomhed. Set ud fra denne Betragtning vil det altsaa vise sig, at det at tage 2 Valgmænd vil være at give en Repræsentation „nedadtil“ i Samfundet. Jeg hævder altsaa overfor det ærede Medlem, at det er ganske uberegtiget at paastaa, at man ved at lade den almindelige Valgret vælge de 2 Valgmænd for hver Kommune skulde give et Plus opad i social Henseende. Men hertil kommer yderligere noget andet. Vi have her i Landet over 1,000 Sogneraad, som have enten 9, 7 eller 5 Medlemmer og deraf igen ca. Halvdelen 7 Medlemmer og de ca. fire Femtedele 9 eller 7. Vi kunne altsaa ganske se bort fra de enkelte Sogneraad, som have et derfra forskelligt Tal. Nu sagde det ærede Medlem, at lidt over $\frac{1}{3}$ af Vælgerne kan faa den ene Valgmand, men heraf vil det ærede Medlem let se, at en saadan almindelig Paastand hviler paa en ganske skæv Betragtning. F. Eks. ved et Sogneraad paa 9 Medlemmer kunne de 3 jo ikke sætte en Mand ind; det skal dele sig i 4 og 5; men hvad vil det sige? Det vil sige, at Vælgerne skulle dele sig i omtrent 2 lige store Halvdele, mere end to Femtedele af Vælgerne